

Indholdet o. s. v., kan Retten paalægge Nævningerne at gaa tilbage til deres Værelse for at vedtage en ny Erklæring, der fjerner Tvivlen. — Om Virkningen af Nævningernes Besvarelse anføres følgende: 1) Have Nævningerne erklæret Tiltalte for „ikke skyldig“, afsiger Retten straks Frifindelsesdom, 2) Lyder Erklæringen paa „skyldig“, kan det være, at Retten finder, at Tiltalte efter Loven ikke kan straffes for det, hvori han er erklæret skyldig, og den kan da ligeledes straks afsige Frifindelsesdom. 3) Endvidere kan det hælde, at Retten finder, at Bevislighederne ikke have afgivet tilstrækkeligt Grundlag for at fælde Tiltalte; den kan da ved Kendelse beslutte, at en ny Domsforhandling skal foregaa, hvilken da foregaa for andre Dommere og andre Nævninger. Er Nævningeerklæringen her atter fældende, kan Retten, naar den finder*), at Beviset er utilstrækkeligt, afsige Frifindelsesdom. 4) *Udenfor disse Tilfælde* faar, efter at Kendelsen »skyldig« er afgivet, først Anklageren og derefter Forsvareren og Tiltalte Ordet for at udtale sig om Strafdmaalingen og andre Punkter, som ligge udenfor Nævningernes Afgørelse, men Udtalelserne og Bevisførelsen maa ikke gaa ud paa at rokke ved noget, som er afgjort ved Nævningernes Erklæring. Derefter optages Sagen til Dom. Dommen gaar ud paa Frifindelse, naar vedkommende Paatalemyndighed ikke er paataleberettiget, naar Forfølgning frafalder, naar Strafskyld er forældet, samt naar Tiltalte ikke findes skyldig eller Retten finder, at Tiltalte ifølge Loven ikke kan straffes for det, han er erklæret skyldig i. Finder Retten, at hans Forhold kun kan henføres under et mildere Straffebud, end Nævningernes Erklæring lyder paa, afsiger den Dom i Overensstemmelse hermed. — Som ny Regel er tilføjet: I Sager angaaende Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest eller for uforskyldt Udstaaelse af Straf kommer foranstaaende Regler til Anvendelse med de fornødne Lempelser. I Stedet for Spørgsmaal til Nævningerne om Tiltaltes Skyld, rettes Spørgsmaal paa, om Tiltalte efter det oplyste er berettiget til Erstatning, og paa, hvor stor denne bør være. Kun hvis mindst 8 Nævninger ere enige om, at der tilkommer Tiltalte Erstatning, vil der være at tilkende ham Erstatning. Denne tilkendes ham da med det største Beløb, hvorom mindst 8 Nævninger ere enige, saaledes at den Nævning, der stemmer for et større Beløb, ogsaa anses enig i det mindre Beløb, hvortil andre Nævninger have ansat Erstatningen.

*) I Folketingets tidligere Forslag fordredes her Enstemmighed hos Retten. Dette har Lovforslaget (i Overensstemmelse med Landstingets tidligere Forslag) frafaldet.